

Pavilonsors, butikosharag, tanács(talanság)

Egy fórum jegyzőkönyvének vázlata

Parázs hangulatú vitának lehetett tanúja az, aki tehetett és március 31-én elment a Kossuth utcai butikokkal kapcsolatos fórumra. A művelődési központban hetven személyre készültek, öt óra előtt néhány perccel már látszott, hogy egy rövid időre ismét félre kell tenni a népművelői méltóságot, és széket kell hordani. Az ismerős arcok közé ismeretlenek is vegyültek, sejtelve: nem protokoll gyűlés lesz ez a mai. *Somogyi Antal* megbízott tanácselnök röviden ismertette az összejövetel okát, butiképítés előzményeit. Ezt követően *Szabados János*, műszaki osztályvezető ismertette az előkészítés időrendjét az igénytől az első butik felépítéséig. Tájékoztatót a létrejött szerződés tartalmáról, az építési és működési szabályokról. *Dóka Józsefné*, városi főépítész arról beszélt, hogy a műszaki osztály időben eleget tett tájékoztatási kötelezettségének, ellenben eddig ez ügyben senki sem kereste meg őket. Tehát a műszaki osztály szabályosan járt el. Arról pedig, hogy mi a szép és mi nem, mondta azok vélekedjenek, akik egyetemet végzett építésszek, szakemberek. Erre a mondatra aztán felszínre törtek az amúgy is nehezen fékezett indulatok. Jégesóként záporoztak a kérdések a műszaki osztályra:

Kovács Sándorné: Kik nyerték a tervezői pályázatot?
Szabados János: Kuminka István és Dóka József.
Kovácsné: Köszönöm, csak ezt akartam hallani.

Vikar Károly: Mik lesznek a pavilonokban? Mi úgy hallottuk, lángos-sütő és zöldségek. Ha ez igaz, akkor ezek büze miatt még az erkélyre sem lehet a gyerekeket pihenni kiengedni.

Sz. J.: Nem lesz lángos-sütő. Szigorú előírásaink vannak még a szeméttárolásra is. Ha valaki nem tesz eleget az előírásoknak, daruval vitetjük el a butikját.

Dr. Isaszegi István: Nem kérdésem van, hanem véleményem. A legszigorúbb szabályozással sem lehet újítást állni a fútoposásnak, a személtelésnek. Az emberek célszerűen cselekszenek, és ilyenkor a szabályok sem korlátozzák őket. Tehát a környéken lehetetlen lesz rendet tartani. A butikok célszerűségét, lakossági hasznát nem vitatom, sőt azt sem, hogy az építmény megjelenése szépen megformált, esztétikus. Amit vitatok, az az elhelyezés. A butikok a Kossuth utcán sikátor hatást fognak keltetni. A járdáról eltakarja a kilátást, a szemben lévő szép épületeket. A szép megítéléséhez pedig nem kell egyetemi diploma. Egyszerű ítéletalkotásról van szó, amihez mindenkinek joga van.

Sz. J.: Sok mindenben csatlakozom Isaszegi bíró úrhoz, de mondja meg valaki hol követték el a hibát.

Venczel József: Megmondom én hol követték el a hibát. Akkor, amikor fölálltak egy csoporttereket, és ott közvetle-

Gondban. Szabados János, műszaki osztályvezető, Dókáné Vető Ágnes, főépítész. (Fotó: Ferincz János)

nül képviselték. Ezek pedig a butikok. A város polgárainak pedig nincs módjuk, hogy érdekeiket kifejezzék és képviseljék. A közhivatalnok ott követi el a hibát, ha a közvetlenül érdekelteket nem hagyja olyan helyzetbe, hogy érdekeiket kifejezzék és érvényesítsék. Sajnálom azokat, akik beugrottak ebbe a vállalkozásba, mert mostmár az ő érdekeik is sérülni fognak. A hiba tehát politikai hiba, mert az egyik érdeket végig követték, a másikat és ez a közérdek, pedig nem. (Nyílt, egyöntetű taps.)

Közbeköltés: A halasi tanács ne keresse a saját Bős-Nagy-

Rácz Fodor Mihály: Egy látványrajzzal fel lehetett volna oldani ezt a feszültséget. Akár-hogy is van, ez már választási harc, a butikok csak eszközök. Én már látom, hogy a Somogyi elvtárs eldöntötte ezt a kérdést, akkor meg minek itt vitatkozni.

Somogyi Antal: Én nem döntöttem el semmit, majd eldönti a májusi tanácsülés.

Varga Sabján Gyula: Én mint tanácsstag, hogy szavazzak ha a döntést más hozza? Én vállalom ezért a felelősséget? Indítványozom, hogy a döntésig a tanács függessze fel a további építést!

Somogyi Antal: Már felfüggesztettük.

Szabó Károly: Kérem Önöket, ne gondolja azt senki, hogy az asztal másik oldalán született gonosztevők ülnek. Az építésszek munkájának is köszönhető, hogy városunk szebb mint általában a többi, hogy az utcáknak hangulata van, hogy egy-egy tér szépségének megőrzéséért harcolni is érdemes. Ez a műszaki osztálynak is érdeme, de most hibát követtek el. Hibáztak, mert erre a vitára nem egy évvel ezelőtt kerítették sort. Így alakulhatott ki az a helyzet, hogy az egyöntetűnek hitt szakmai vélemény nem találkozott az emberek akaratával, hanem szembekerült azzal. Azt javaslom, szavazzon erről egy nyilvános tanácsülés, ha az idő sürget, rendkívüli tanácsülés, ha pedig népszavazás kell, legyen az! (Egyöntetű taps.)

Szeri Béla: Én nem vagyok egyetemet végzett építész, csak egy mezői pedagógus.

Ezért hát azt mondom, egyszerű emberi tulajdonság az, ha valaki belátja tévedését és felül emelkedik azon. A tanács akkor lenne bölcs, ha kiállna a nép elé, és elismerve annak jogait, visszavonná döntését. (Vas-taps)

... Én papír-írószert butikot fogok nyitni. Olyan hang is van, hogy miből építjük. Megmondom. Egy millió adósságot vetünk fel. Ki fizeti ezt meg nekünk? (Valaki: az a maga gondja, nem a városé.) Az Eiffel tornyot is ellenézték, és most a világ csodája. (Valaki: ne keverje ide azt a tornyot.)

Bodroginé: A butikosok nevében szölok én is. Itt mindenki csak akkor tapsol, ha a butikok ellen szól valaki. Mi lesz velünk, nincs munkahelyünk, mi mindenben az előírás szerint járunk el, és mégis mi isszuk ennek a levét. Rengeteg a kiadásunk, mi lesz az elmaradt haszonnal? Én már a kiborulás szélén vagyok, szedem az Eleniumot.

Dr. Hamar Sándor: A szépség a művészet kategóriája és nemcsak az építészeké. Önök azt mondják, hogy a butikok megtörik a panelházak dobozhatóságát. Énszerintem ez egy olyan dolog, - képzelmük el - amikor egy férfi szmokingba öltözik és kucsmát tesz a fejére. Szeretném megkérdezni, hogy ha a butikos a butikját a szovjet emlékmű helyére kéri, azt is engedélyezi a műszaki osztály?

Csaknem háromórás vita után *Somogyi Antal*: Mivel a vita kezd parttalaná válni, én azt javaslom, fejezzük ezt most be. Az elhangzottakból megismerhettük az önk véleményét, több mint százan vannak itt, és egy-két kivétellel a butikok építése ellen vannak. Javaslom, hogy az itt elhangzott véleményeket tolmácsolva döntsön a tanácsülés.

- földi -

Lapzártakor kaptuk a hírt. A Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága úgy döntött, hogy a Kossuth utcai butikok ügyében 1989. április 19-én 17 óra az AMK sportcsarnokába rendkívüli, nyilvános tanácsulást hív össze. Minden érdeklődőt, hozzászólási joggal szeretettel várnak.

Keserű a pirula a sóstóiaknak

Összkomfortos, telefonos lakóházak, ligetes, parkos üdülőövezet, abc, óvoda, orvosi ellátás - ezeket ígéri a KUNÉP Vállalat a sóstói telektulajdonosoknak. Ígéri továbbá a folyamatos szociális gondozás lehetőségét az ott csoportosan lakó időseknek, pénzkezesi lehetőséget a növekvő idegenforgalomból, elővásárlási jogot a kisajátított földekre, illetve csereföldet a lakóingatlan nélküli területekért.

S mit válaszoltak azok, akiknek mindez az április 4-én megtartott fórumon ígérték?

„Minek nekünk az abc, ha a kétezer forintos nyugdíjból nem tudunk vásárolni benne?” „Azt a pénzt, amit a földemért adnak, egy év alatt felélem, aztán mehetek a tanácsra segélyért könyörögni.” „Ha elveszik a földet, a kenyeret veszik el a szánktól.” „Ne vezessék be nekünk a vizet, hagyják meg a kutunkat!” „Amit egy négyzetméter földért ajánlottak, alig több, mint a vetőmagkrumpli ára.” „Miért vásároljuk meg a saját földünket újra tízszeres áron?” „Majd én bevezetem a közműveket a saját területemre. Az a haszon nekem is megéri.” - Ilyen és ehhez hasonló indulatoktól fűtött hozzászólásokban tört fel színre az ott lakók bizalmatlansága a vállalkozás iránt.

Mint köztudott, a Sóstó déli partján, az 53. sz. főút túloldalán lévő 33 hektáros terület nagy része már a KUNÉP tulajdona. Mindössze 11 hektár van magántulajdonban. Az itt létrehozandó lakótelep gondolata annak idején a több célú hasznosítás jegyében fogant. A lakótelep szennyvízcsatornája a tó állagát is megőrzi, kihasználható a tó lehetőségeit vízisportolással, termálvizes gyógyítással, horgásparadicsommal megállítani az átmenő idegenforgalmat, s nem utolsósorban építkezési lehetőséget adni a családoknak, s mellette még egy csomó indok is érv.

Amint az lenni szokott, ha egy nagyobb beruházás esélyeit latolgatják, az üzleti szempontok mellett elhanyagolhatónak látszottak azok a kis, emberi érdekek, amelye-

ket ez a vállalkozás óhatatlanul sérteni fog.

A 22 hektáros terület birtokában a KUNÉP pályázatot írt ki a beépítésre, tárgyalta a hadiút áthelyezése ügyében, s pénzügyi támogatást keresett és talált. Az Országos Kereskedelmi és Hitelbank 50 százalékos részese-déssel beszállt az üzletbe. Ezalatt évek teltek el, s az ott lakókkal, a terület (igaz, csak a harmadrészének) birtokosaival a vállalat nem tárgyalt. Helyette hivatalos hangú felszólító levelekkel adta tudtukra, hogyan határozott. Berendelt, feltételeket diktált, hagyta, hogy suttogásokból találgassanak, s ezzel apránként felőrölte az emberek bizalmát.

Az április 4-ei fórumon - amely az első tájékoztató jellegű összejövetel volt - Szabó Tamásné, az OKHB helyi fiókjának vezetője higgadtan kért a jelenlévőktől, és a vállalkozástól való félelem legyőzésére biztatott.

Úgy tűnt azonban, hogy ez a biztatás az eltelt évek tapasztalataival szemben kevésnek bizonyult. A felszólalók merően elzárkóztak minden kompromisszumtól. Személyes érdekeik sérelmein túl felemlegették a városi politikai döntések következtében a város más részein elpusztított termőföldeket, lezüllesztett utcákat.

A Csapó István igazgató által felajánlott személyes megbeszéléseket, érdekegyeztetéseket elutasították a bizalmatlanság okán. A vita során egyre élesebben elkülönült két csoport: az idős kisnyugdíjasok, akik semmiféle változtatást nem tudnak elfogadni, úgy akarják leélni az életüket, ahogy eddig, s azok, akik viszont hajlandók a tervezett változtatásokban részt venni, de nem kiszolgáltatottan, hanem az üzlet egyenrangú partnereként.

Három óra múltán a tárgyalást felfüggesztették, s egy másfél hónapos türelmi időt kérve a KUNÉP Vállalat nevében Csapó István garanciát ígért a tisztességes üzleti viszonyra, valamint az ott lakó idős emberek érdekeinek sértetlenségére.

H. T.

BINGÓRA HALASIAK!

Ott, ahol az APEH se jár

Bingóra Halasiak! A felhívás tavaly júniusban hangzott el először az Alföldi Étteremben. Azóta havonta egyszer, vagy kétszer fordítják ki egyesek pénztárcáját a játék leleményes mesterei. Az angliai eredetű bingójátékot, szűkebb pátriánkba, Svájcba szakadt hazánkba hozta bemutatóba. Svájcban egyébként kizárólagos állami monopóliumot élvez a játék, szigorú szabályokkal tűzdelve és alkalmi terjesztőjé súlyos büntetéssel fűszerezve. Hogy miként terjedt el néhány városban és községben környékünkön, ez rejtélyeink egyike. A Bingó játékot - megvallom - alantasz nyeresz-

kedési szándékkal tavaly novemberben kipróbáltam. Az akkoriban százförintos bingó labpóló hármat vettem. Egyike voltam a legolcsóbb téttevőknek, mert a körülöttem ülők, ezer forint alatt nem kockáztattak. Nem is csoda, hiszen a fő-

díj egy Wartburg személygépkocsi volt. Igaz a maga tizenhárom évével nem tartozott az autósodák közé, de úgy hívták, hogy autó.

Legutóbbi érkezésem és jegyzetemből láttam néhány ismerősöm óvatosságra int.

Nehogy kompromittáló dolgot írjal Feri bácsiról, mert a bátyja nagykövet és messzire eler a keze. Több minisztériumban vannak kapcsolatai. Öregem, ez milliókat hoz az országnak kemény valutában! Őt gyárat akar most megvenni, és idehozza a külföldi vevőket. Ráadásul azt mondják, ma este nem lesz itt Feri bácsi. Így aztán kénytelen vagyok beérni a jólöltözött műsorvezetővel.

Csak szórakozásból...

Az ötvenkörüli úr, a nevét nem hajlandó elárulni, hiszen - ő csak egy szürke ember, aki mindenfajta ellenszolgáltatás nélkül tölt el havonta egy-két

estét a játékban. Széttárja a karját:

- Feri bácsi megharagudna, ha helyette nyilatkoznék. Kérdezze meg őt. Mi szeretjük ezt a játékot. Tudjuk, nagyon rossz helyzetben van az ország, nincs szórakozási lehetőségük az embereknek, ezért csináljuk. Havonta két alkalommal adunk „müsört” a közönségnek.

- Ön szerint mennyire nyereséges ez a vállalkozás?

- Nyereséges? Hova gondol! Idáig csak veszteséget könyvelhetünk el. Senki egy fillért nem kap.

- Úgy hallom, hogy két megye területén havonta több százan kapnak értesítést, hogy mikor hol lesz a játék. Ez mibe kerül és ki adja fel?

- Van Szegeden néhány lány akik ezt kedvtelésből megcsinálják. Itt a játékon elkerüljük a címeiket, hogy ha van (Folytatás a második oldalon.)

„Mi kórházban akarunk dolgozni, nem elsősegélynyújtó helyen!”

Vita a kórházról

Legutóbbi számunkban „Futószalagon nem lehet gyógyítani” címmel megjelent írásunk a kórház felvevő területének csökkentésével kapcsolatban ismertetett egy véleményt. A nyilatkozó, dr. Suba Károly főorvos szerint a szülészet-nőgyógyászati osztály orvosai a területcsökkentés ellen foglaltak állást, mivel az ő érdekükben a jelenlegi zsúfoltság mesterséges fenntartása áll. Ezúttal a kórház nőgyógyász orvosával beszélgettünk, kérve, fejtsék ki álláspontjukat. Dr. Makay László, dr. Urli László, dr. Jerémiás Attila, dr. Elek Vidor, dr. Kellner Barnabás, dr. Tassy György, dr. Básty András és dr. Horváth Attila vett részt a beszélgetésen, szerkesztőségünket Földi Lajos és Hámori Zoltán képviselte. Az orvosok véleménye olyannyira egybehangzó volt, hogy a név szerinti megnyilatkozások helyett a közös platform lényegét ismertetjük.

„A kolléga reagálását szubjektívnek tartjuk, hiszen a klinikusok és a diagnosztikusok közötti megosztottság olyan több évtizedes probléma, amit – lehet mondani – állami szinten hoztak létre, és a bérezési gyakorlat következménye. Az orvosoknak két rétege van, az egyik jól él, a másik kevésbé? Lehet, de a kezdő diagnosztikus 10 ezer forint körüli bérrel indul, egy nőgyógyász három-négyezzerrel. A hálapénzt, a magánpraxisból befolyó összeget túlmunkáért kapja, amiért keményen meg kell dolgozni, az ügyeletről nem is beszélve, amiben például egy röntgenorvos nem vesz részt. A véradóban veszélyességi pótlékot kapnak, ami mi más, ha nem állami hálapénz, hiszen az a munka semmivel sem veszélyesebb, mint a miénk.

A lényeg mégsem a fizetésben áll. Kollégáinkkal messzemenően egyetértünk abban, hogy legfontosabb a beteg érdeke, de ennek érvényesüléséről eltérően vélekedünk. Mi jó a betegnek? Ha jól felkészült, lelkiismeretes orvosok, magas színvonalú vizsgálati háttérrel, jó műszerezettséggel gyógyítanak, minél rövidebb idő alatt. Ezt pedig nem szolgálja a felvevő terület csökkentése, hiszen melyik Halas környéki beteg utazik szívesen egy egyszerű vizsgálatért Félegyházára, Kecskemétre vagy Bajára. A beteg egyébként is ahhoz megy, aki iránt bizalmat érez. A jó sebészért, szemészért, nőgyógyászért jön ide a beteg, nem a laborosért. A területcsökkentés óhatatlanul pénzelvonással is járna, ez pedig a fejlesztés mérséklésével, azaz szín-

vonalomlással, ami pedig kedvezőtlenül hatna vissza a beteg bizalmára. Mi kórházban akarunk a továbbiakban is dolgozni, és nem elsősegélynyújtó helyen! Az egészségügynek egy hajóban kell evezni, akár sebészről, akár röntgenorvosról, klinikusról vagy diagnosztikusról van szó, mert ez a beteg érdeke. Ezt pedig a már kialakulóban lévő ügynevezett teljesítményfinanszírozási, bérezési elv szolgálja: minden orvos a teljesítménye arányában kapjon fizetést, a jó orvost nyilván többen keresik, a rosszat kevesebben. A diagnosztikus osztályokon pedig az elvégzett vizsgálatok száma után határozzák meg a bért, s máris nem lesz az itt dolgozóknak érdeke, hogy minél kevesebb vizsgálatot kérjenek tőlük.

A helyzet javításához a kórház belső, szerkezeti átalakítása kell, hiszen a zsúfoltság csak bizonyos területekre igaz, például a pszichiátriára, de a fertőző osztályon harminc, a gyermekosztályon pedig csupán ötvenszázalékos az ágykihasználás, ami pazarlás. Nyugaton már felismerték, hogy a kórházban az ágy a legdrágább, mert az intézménynek akkor is – igen drágán – működnie kell, ha csak minden második ágyon fekszik beteg. A gazdaságtalan intézményi munka sem a betegnek, sem az orvosnak nem érdeke.”

Levélváltás

Magyar Tudományos Akadémia, Berend T. Iván, Budapest.

Kedves Berend Elvtárs!

Az egész 56-os év árnyalt megítélésének szükségességét elfogadom! Tisztelem a tudást, de csúnya dolog tudós embereknek hazudni! Mondjon a 3000 községből – városból 50 olyan helyet, ahol a szocializmus megújításának hívei voltak hatalmon 56. XI. 3-án?! Dokumentumokra ne hivatkozzanak, mert azokat XI. 4-én jórészt megsemmisítették!

Ilyen kijelentés lényeges részt érint – hallgat el – és történelmet hamisít!

Idézet Öntől, Tv Hét műsora:

„A szocializmus megújulásának hívei végig szerepet játszottak november 4-ig.”

Kiskunhalas, 1989.

02. 06.

Gál Mihály, 57 éves

Gál Mihály, Kiskunhalas

Kedves Gál Mihály!

1956 árnyaltabb megítélését is tartalmazza – szándékaink szerint – a Társadalmi Szemle a héten megjelent különszáma. Remélhetőleg ez a dokumentum választ ad Önnek.

Budapest, 1989. 2. 17.

Üdvözlettel:

Berend T. Iván

Szomorú évforduló

Munkásgyűlés a TEXCOOP-nál

Április első munkanapján délután munkásgyűlés volt a TEXCOOP üzemcsarnokában. Mindenki tudta, hogy nem közömbös dolgokról lesz szó, így aztán nem is volt meglepő, hogy a csarnokban több mint háromszázötven gyári dolgozó jelent meg és várta a fejleményeket. Oláh Györgyné igazgató három éve került ide, immár sokadik első számú vezetőnek, hogy megpróbálja a lehetetlent: felszámolni a veszteséges gazdálkodást. Bejelentette, a mérleg szerint a gyár a tavalyi évet 28 millió veszteséggel zárta. Az idei terv legjobb esetben is 25 millió mínusszal számol, amihez jön még 70 millió államkölcsön visszafizetési kötelezettség.

Hiába a telephely felszámolása, a kevesebbet gyártani, de jobb minőségben, hiába a tervezett 65 fős létszámcsökkentés, a gyár nyereséges gazdálkodására nincs alternatíva! Szomorú évforduló, hogy pontosan most 15 éves a gyár, ami fennállásának egyetlen évében volt nyereséges, mostanra olyan mértékű a veszteség és adósság, mint amibe akkor ez az állami nagyberuházás került!

Az igazgatónő a megoldást kisebb egységek, kollektívák vegyesvállalati, kft vagy más formában történő üzemeltetésben látja.

A kötödőre jelenleg nincs vegyesvállalat. Ezen a területen milyen esély van a fennmaradásra? Úgy tűnik, három ukrán vállalattal köthető meg a szerződés. A szovjet piac az itt gyártott kötöttáruakra 10–15 évig biztos partner lenne. A szándéknyilatkozatot már két hónapja aláírták, az áprilisa kikötött újabb megbeszélés csúszni fog, mert egy hónapot késtek a fonal beküldésével.

Közben nyugatnémet, francia, sőt egy olasz cég is járt itt. Senki nem akarja az egész gyárat, hanem csak egy-egy részét megvenni, vagy betársulni. Az irodaház egy részében is betelepíthető lenne egy 40 fős kisüzem, ugyanis indokolatlan az adminisztratív létszámhoz ekkora terület.

Mielőtt a gyár jövőjét érintő kérdéskörre adott válaszokat az igazgatónő befejezte volna, elmondta őszintén, hogy az idei esztendő 640 fővel kezdődött, de 520-szal kívánják befektetni.

A végére kerültek az ügynevezett kényes kérdések, melyek mint kiderült, nem is voltak annyira sikamlósak, mert az igazgató közölte, hogy a vezetésnek jelen helyzetben kötelessége mindenre választ adni, ami a dolgozókat érdekli. Ime néhány dolgozó kérdése és a rá adott válasz.

Mikor követi a termelésben dolgozók létszámcsök-

kentését az irodán dolgozók leépítése?

– Ma 117-en vannak az irodai állományban, ez néhány nap múlva 111-re csökken. Ebben a számban a művezetők is benne vannak.

– Miért nincs munka a zokni-üzemben?

– Mert egyszerűen nincs megrendelés.

– Mennyi a vezetők fizetése?

– Az igazgatói fizetés 30 ezer forint, a helyetteseké 21, illetve 20 ezer. A két főmérnök fizetése 16, illetőleg 22 ezer forint.

– A fiatalokat segíti-e a válalat a lakáshoz jutásban?

– Nem. Mivel erre alapot a nyereségből lehet képezni, ezért nincs rá lehetőség.

– Miért hagyjuk, hogy a LEVIS bekebelezze a gyárat?

– Adná az a nagyon jó Úristen, meg az alternatívok, hogy így legyen. A jelenlegi átadás nekünk évi 37 millió forintot hoz.

– Igaz-e, hogy az igazgatónő távozni készül a gyártól, megpályázta a tanácselnöki posztot?

– Nem igaz. Egyrészt azért vállaltam el ezt a beosztást, mert valahol belül hittem, hogy változtatni tudok a gyár sorsán, s bár ez a láng belül már csak pislákol, de valami csodában most is hiszek még.

– Ilyen helyzetben várható-e fizetésrendezés?

– Igen, április elsejétől vizsgálom, átlagosan a tavalyi mértékű. Azonban nagyobb pénzkeret áll majd az egyes munkaterület vezetőinek rendelkezésére, hogy egy-egy váratlan munka díjazását megfelelően honorálhassák.

– Mi lesz a kunfehértói üdülől? Lesz-e idén majális?

– Nem adjuk el, sőt a másik kérdésre is válaszolva, ott tartjuk meg az idei majálst. Itt néhány kitüntetés és törzsgárdajutalmak átadását is tervezük.

– Miért ilyen rossz az import alkatrész ellátás?

– Mert egyszerűen nem tudjuk az alkatrészeket beszerezni. Legutóbb két emberünket kiküldtem az NDK-ba, hogy valahonnan szerezzenek alkatrészeket. Ők szó szerint végigtúrták a gyárak raktárait, így sikerült a gondokon valamit enyhíteni.

A másfél órás munkásgyűlésen ha időnként fel is lángoltak az indulatok, a kendőzetlen válaszadásokat követően felcsattant a munkások tapsa. Ez azt jelzi, hogy ha a gyár sorsában ez a 90 perc nem is hozhatott előbbrelépést, a dolgozó kollektíva és a vezetés közötti távolság érzékelhetően csökkent.

H. R.

Ott, ahol az APEH se jár

(Folytatás az első oldalról.)

kedvük, tudjanak hol szórakozni a törzsvendégeink. Ezt is Feri bácsi fizeti.

Közben szomorúan konstátalom, hogy engem itt hülyének néznek. De hirtelen és frissen, megérkezett Svájcban a játék nagymestere:

Feri bácsi

És örül, hogy itt az újság. Na végre, látom lesz reklámunk – mosolyogva kezét fog és igéri, mindent elmond.

– Tulajdonképpen mi ez a bingó játék?

– Svájcban lottóként használnák. Mi egyszerűen csak tombolának hívjuk. Ime itt egy játéklap, most egységesen 300 Ft az ára.

– Kicsit sok egy tomboláért nem gondolja?

– Hát igen, de csak tombolahúzásra adták meg az engedélyt.

– Honnan van engedélye?

– A helyi hatóságtól. Van egy papírom, hogy engedélyezik a tombolahúzás megtartását.

– Mióta működik a játék az ön irányítása alatt?

– Tavaly június óta. Általában heti két-három alkalommal játszunk.

– Az országban?

– Nem, nem, csak Szankon, ott élnek a rokonaim, meg Szegeden, ahol ideiglenesen lakom, aztán itt Halason és most jól bejött a bajai üzlet.

Lassan hivatalos formát öltünk, mert létrehozunk egy – Utaztatási, szórakoztatási és kiszolgálási KFT-t.

– Ami azt is jelenti, hogy eddigi tevékenységük illegális volt.

– Hát ha úgy vesszük, azért van egy papírunk tombolahúzásra, nem?

– Mennyi a bevétel átlagosan?

– Csak 25000 Ft-ig adhatunk ki hivatalosan bingólapokat. Többet nem adunk el. (Alkalmanként többszörösét. P. L.)

– Honnan vannak az ajándékok? Látok itt kazettás magnót, ajándékkosarat, videókazettákat, könyveket, újságokat stb.

– Én tulajdonképpen svájci állampolgár vagyok. Ezeket ott veszem. A kristályvázákat meg a lengyel piacról.

– Summa, summárum, ön is csak a játék szépségéért csinálja?

– Így igaz, nincs egy fillér bevételem sem.

– Soha senki meg nem kérdezte, kitől kapott erre engedélyt?

– Nézze, engem sokan ismernek és tudják, hogy nagyon-nagyon becsületes ember vagyok. Azt mondják a szegedi rendőrkapitányságon is – Ferikém, mi ismerünk téged, nyugodtan csinálhatod!

Csak a Jóistennek...

– Úgy tudom, ebben az or-

szágban a szerencsejáték állami monopólium. Aztán, ha nem is olyan régen, de van egy adóhatóságunk. Mégis Ön ki-nek számol el?

– Nos, én úgy érzem, csupán a lelkiismeretemnek és a Jóistennek vagyok köteles számolni. A nyereségből több sportegyesületnek adtam húszezer forintot támogatást Szankon és Szegeden is. Nézen utána, mindenütt megköszönték a segítséget... Érdekes, eddig arról volt szó, hogy ez a játék veszteséges.

Közben kihúzzák a bingónyereményeket. Magnó és videókazettákat, néhány képes magazint és ajándékkosarat. A téthéz képest szegényes kínálat. A „műsorban” más is szerepelt. Egy duplakazettás magnó volt a tét. Meg kellett mondani, hogy az edénybe hány műanyagtápiat tettek. Feri bácsi odaint:

– Na most ezzel is össze-szedtünk pár ezer forintot. Ha valaki saccolni akar, lefizet 100 Ft-ot. Az nyeri, aki a legközelebb áll hozzá. És egynek sikerült. Az illető Feri bácsi barátai köréhez tartozott. Ó pontosan eltalálta, hogy 191 db tápi van az edényben. Érdekes nem?

A nagy buli...

A hosszúra nyúlt beszélgetés után egy asztaltársaság következett. Kicsit kipirultak a méregtől.

MESTEREK – MESTERSÉGEK

A nyomdász

– Tamásiban születtem 1929-ben – kezdi történetét Topa György halasi nyomdász, – szüleim nagy családban nőttek fel, nekem csak egy testvérem volt.

Az elemi és középiskolát Tamásiban végeztem, majd Budapestre kerültem a Posner Nyomda és Műintézetbe a Csengery utcába nyomdászinasnak. A tanulóidő négy év volt. Ezalatt megtanultuk a szedést, a nyomtatást és a könyvkötészetet. Apai nagyanyám és nagynéném, akik humán beállítottságúak voltak, még kisgyermek koromban megszerettették velem a könyvet és a betűt. Folyton a könyveket bújtam. Anyám gyakran intett: „Édes fiam, legalább a levelevés közben ne olvass!” Nagynéném, – aki pedagógus volt – tanácsolta nekem ezt a szakmát.

– Mikor ismerkedett meg először a nyomdával?

– Amikor a Posner nyomdába vittek a szüleim. Az első ismerkedés igen nagy hatással volt rám. Abban a nyomdában mintegy negyven nyomdász dolgozott, jó felszereltségével modern üzemnek számított. Szerencsém is volt, mert régi, rutinos szakemberekhez osztottak be. Láng Józsi bácsi és Gudricza Jani bácsi voltak a mestereim, akiknek nagyon sokat köszönhetek.

– Van-e valamilyen kitörhetetlen emléke az inas éveiből?

– Talán ami a legmélyebben belém ivódott, hogy egyszer egy idegen végigsétált a szedőteremben és a kalapját a fe-

jén hagyta. Ekkor az öreg nyomdások halkán, kórusban ismételték: kalap, kalap, kalap... A nyomdások körében köztudott volt, hogy a szedőterem az a Gutenberg temploma, és itt levett kalappal illik járni.

– Milyen feladatokat kapott a szakmában?

– Mivel megfelelő nyomdai gyakorlatom volt, megbíztak a Nógrád megyei Nyomdaüzemben a termelésirányítással. Feladatom az üzem újjászervezése és fejlesztése volt. E feladat sikeres teljesítése után felkértek a vidéki ipartelepítés és fejlesztés munkájára Kiskunhalason, hogy a papírgyárban nyomdaipari részleget szervezzek.

– Milyen az utánpótlás?

– Nagyon jónak tartom. Most is vannak tanítványaim. A fiatalok nevelése a hetvenes évektől folyamatos. Jelenleg például Sallai Anikó tanulja a gépmester szakmát.

– Mit tud ez a nyomda?

– Ellátja a városi nyomda szerepét is. A hagyományos kéziszedés mellett Lino sze-

dést és újabban a fényszedést is gyakoroljuk. A hagyományos nyomtatógépek mellett új ofsetnyomógépek is működnek.

– Volt-e valami újszerű feladata a közelmúltban?

– A Halasi Tükör nyomásának műszaki előkészítését kaptam feladatul. Korábban a lapot a kiskunmajsai nyomdában készítették magasnyomással. Most fényszedéssel és ofsetnyomással állítjuk elő a lapot, s ez a minőségben jelentős javulást eredményezett.

– Mi a hobbija?

– A tipográfia mellett a kertészkedés. Tagja vagyok a Szathmári Sándor kertbarát körnek. Van egy 300 négyzetméteres hobbikertem gyümölcsfákkal, szőlővel. Itt kertészkedem ezen a sívó homokon, ahonnan az ürge is visítva hurcolta el a fiát, mert reménytelennek látta az életet. Itt tanultam meg, hogyan lehet homokon is csodálatos kertet varázsolni, zöldéses és gyümölcsös kultúrát létesíteni.

Lévay Kálmán

NAPI NÉGYMILLIÓS FORGALOM A VÁROSBAN!

Zárás előtti kép az IBUSZ iroda előtt

Valutaláz

A lakosság Kiskunhalason sem hisz igazán az új vámszabályok demokrati-kus jellegében. Ezért még annak április 8-i bevezetése előtt több ezren igyekeztek a valutát kiváltani és egy utolsó osztrák vagy jugoszláv bevásárló rohamra indulni. Ennek aztán az lett a velejárója, hogy húszméteres sorok várakoztak a város három beváltóhelyén. A legnagyobb ostromnak az IBUSZ volt kitéve. Naponta az utóbbi két héten több mint háromszázán próbáltak meg külföldi fizető eszközökhöz jutni több-kevesebb sikerrel. A márka, dollár, schilling ellátás zavartalan volt, naponta átlagban hárommillió forintért adtak ki itt valutát. Az utcán kigyózó sor miatt a járdán székeket helyeztek el a kismamák, nyugdíjasok számára.

Több órás sorbanállás után lehetett csak az irodába bejutni. Aki élelmes volt, reggel hat órákor odament, így délre végzett.

Az OTP helyi fiókjában két hónapja külön pénztárfülkét állítottak fel a valutakiadás gördülékenyebb bonyolítására. Itt az akadozó valutaszállítás okoz gondot. Ottjártamkor sem márka, sem dollár, sem schilling nem volt. Ezért csak hárman várakoztak a pénztár előtt – igaz ők rubelért jöttek.

Két hónapja, hogy a kereskedelmi és hitelbank is engedélyt kapott a valuta értékesítésére. Azóta délelőtti műszakban, három fős személyzet próbálja állni az ügyfelek ostromát. Mivel jó az ellátásuk, így voltak napok, amikor fél megye itt próbált nyugatnémet márkához jutni. Gyakori, hogy az iroda folyosóján reggel 6 órakor kezdenek gyülekezni az ügyfelek. Múlt csütörtökön mintegy negyven ember távozott pénz nélkül, mert délből be kell, hogy zárjanak. Naponta átlag negyven személyt tudnak valutával ellátni, ez az igényeknek néha csupán töredéke. A

kiszolgáltatást a forint leértékelése miatt többletadminisztráció tovább lassítja.

Ami az utóbbi két hétben valutafronton tapasztalható, egyszerűen fantasztikus! Napi négymillió forintért váltottunk valutát az elmúlt napok során. Hogy mi lesz április 8 után? A pénzváltók szerint semmi, mert legfeljebb valamelyest csökken majd a forgalom, ugyanis a márka és schilling láz másfél éve tart változatlan lendülettel.

Horváth Róbert

Lapzártauk kaptuk a hírt, hogy az április 4-i háromnapos ünnep során a bécsi bevásárló láznak halasi halásos áldozata is van. Két halasi személygépkocsi is – csaknem egyidőben – Székesfehérvár és Dunaujváros között a vezető elalvása miatt karambolozott, az árokba fordult. Amíg az egyik eset szenvedői kisebb sérülésekkel megúszták, a másik autó utasa Vajda Imre az ütközés nyomán életét vesztette. Sógorát Nagypál Imrét pedig a dunaujvárosi kórházban ápolják.

Minden eladó

Nemcsak a krumpli és a savanyúkáposzta jegyében

Április elseje van, szombat, negyed nyolc. Orkán-szerű szél tépázza a halasi piac udvari bódéira kiterített kasmír kendők százait. Ameddig a portól érdesített szem ellát: virágok tömkelege, de sok a burgonya és az alma is. Az utóbbiak meglepően olcsó áron: hat és tíz forint között. Primőr csak itt-ott, vevő úgyszintén.

„Én az aprópénznek is örülök”

Jártomban-keltemben kihallgatok egy rövid beszélgetést.

– Ezért igazán kár volt a sok pénzt kiadni vetőkrumplira (kilónként 15 forintot). Kapálni, feltölteni, betakarítani, elvermelni, csírázni, hogy most meg a kutyának se kelljen.

– Én az almával jártam hasonlóan – mondja a másik. – Inkább adtam volna el ősszel, amikor a szedési akciókon keresztül is csak 8-10 forintért lehetett hozzájutni. Ma meg fillérekért kell odaadnom, ami eddig nem rohadta a nyakamra. Érdemes ezért küszködni vele?

Az egyik asztalon Komlós Imréné rendezgeti az asztalon a virágjait. Egy részük cserepes, de inkább palánták. Kicsit odébb maroknyi spenót, néhány tojás.

– Megéri ezeket az apróságokat kihozni? – kérdezem.

– Mit tehetek mást? – kérdez vissza. – 73 éves vagyok, a férjem 80, egy nyugdíjból élünk, jól jön hozzá ez a pár forint. Én az aprópénznek is örülök, no meg van időm elég.

„Csak egy pár papucsot vettem”

Ahogy telik az idő, néme-lyest szaporodnak a vásárlók, lassan telnek a kosarak. Tipecgve idős emberpár jön szembe velem.

– Sikerült a bevásárlás? – szólítom meg őket óvatosan.

– Csak egy pár papucsot vettem – mondja a néni. – Ő itt mellettem nem a férjem, csak a segítőm, mert nehezen járok. A szociális otthonból jöttünk ki a lábbeli miatt és már megyünk is vissza.

Nekünk aranyoskám már nem kell élelmiszert vásárolnunk, ott bent mekapjuk a részünket. Bár kellene!

Percek óta figyelem, követem az idős nénit, bottal, kis kosarával a kezében járja az utcákat, mindent megnéz, de nem vesz semmit.

– Mit tetszik keresni? – érdeklődöm.

– Erre a hosszú hétvégére szeretnék valami főznievalót, csak nagyon drága minden, legalábbis az én pénztárcámhoz – mondja. – Magányos vagyok, a férjem meghalt, ő utána kapok kevés járadékot, amiből szinte semmire sem telik. Ne haragudjon, de megmondanám, hogy maguk miért molesztálják kérdéseikkel mostanában a magamfajta öregeket? Hiába írnak le bármit, az a mi helyzetünkön úgyse változtat.

A csarnok, az csarnok

Sietősre fogom a dolgot, átvágva az asztalok között máris a csarnokban vagyok. Hiába, a csarnok, az csarnok. Nem fúj a szél, szebbek az árak, s mintha az emberek is

Szabó Ferenc felvétele

tömöttebb szatrokka, hetykébben járkálnának fel s alá.

A Vörös Október Tsz zöldségboltjának kirakata roska-dozik a szebbnél szebb primőröktől. Egyetlen hely a piacon, ahol paradicsom kapható, kilónként 360-ért. Gyönyörű a paprika, igaz, darabonként 15-18-ért.

– Honnan szerzi be az árut? – kérdezem Balázs Imréné boltvezetőt.

– A szegedi Zöldért-től vásárolok már jó ideje és nagyon elégedett vagyok a minőséggel.

– Most fél tíz van. Mennyi paradicsomot adott el reggeltől ideig?

– Egy kilót, de természetesen azt is apródonként.

Az ÁFÉSZ 35-ös boltja (közismerten „füstölt” bolt) előtt senki, úgyszintén a reggelizőben sem. Pedig az ablakban gőzölög a friss hurka, 10 dekánként 7,70-ért, a kolbász 27-ért. Madzagon lógó füstölt húсок, szalonkák, kolbászok kínálják magukat, de kinek?

A Bajai Új Élet Tsz halboltját Takács Viktorné éppen zárja, amikor odaérek.

– Jó piacomban volt – büszkélkedik Takácsné. – Kevés halat kaptam, de nagyon szépek voltak, némelyik a három kilót is meghaladta.

„Add ide a didit”

Ha valaki azt gondolná, hogy a halasi hetipiac kizárólag a krumpli, az alma, a savanyúkáposzta jegyében telik el, az nagyon téved. Elvitathatatlanul van a piacnak vásári, bazári hangulata is. A zöldségeken és kotlóstyúkon kívül árulnak virágcserepeket, fakanalat, randibugyit, játékokat, bizsut, a bejáratnál kulcsot másolnak. Vagy pajzán szövegekkel teleénekelte divatos (de inkább divatjamúlt) „jugó” magnókazettákat, lemezeket.

Távozóban – kikapcsolódásként – pár percig belehallgatok két „menő” kazettaáros dobhártyát repesztő, szívet tipró zenei párbájába. Az egyik oldalról: „Add ide a didit, a didit nem adom...” című nóta rezegetti a levegőt. Nincs időm kívánni, hogy mi lett a huza-vona vége.

Kovács Pál

Lévay Kálmán fotói

Világegyetemről tizenkét évesen – a „Tükörben” pontosan

A tehetség megnyilatkozása tizenkét éves korban nem mindennapi dolog. Büszke az ilyen gyermekére a család, barátok, nevelő, iskola egyaránt. Kiemelkedő képességű gyermekekről írt igen rokonszenves módon a március 31-i számban Lévay Kálmán. Az Unterer-ek, Olivér és Kornél csillagászati ismeretei tehetségre utalnak. Ezt előadásukkal igazolták is. Hollósi Simon is elismerésre méltó teljesítményt produkált. Mégis, mikor a róluk szóló tudósítást olvas-

ták, szomorúan kellett tudomásul venniük, hogy megfosztották őket iskolájuktól, a Felsővárosi Általános Iskolától és látszólag iskolaváltoztatásra ítélték őket. Egyedül Mező Csaba öröme lehetett teljes.

Remélem Balázs Gergely és Klein Tamás kinek szívből gratulálok, és további sikereket kívánok – nem szomorúak az újságírói baki miatt.

A Felsővárosi Általános Iskola köszöni tanulóinak; Unterer Olivérnek, Unterer Kornél-nak, Hollósi Simonnak és

Mező Csabának a szép teljesítményt sok sikert kívánva további tanulmányaikhoz. Büszkék vagyunk rájuk!

Balogh István csillagász ki-váló pedagógiai érzékkel ismerte fel a gyermekek nyíló-dozó tehetségét, és kiemelkedő szakmai tudásával segíti annak kiteljesedését. Lelkes, hozzáértő, eredményes oktató-nevelő munkájáért fogadja iskolánk köszönetét és elismerését.

Dr. Gszelmann Ádám

Torony volt, de nem pokoli Csak gyakorlat

– Április 6-án – reggel 9 óra tájban az itt lakók nem kis riadalmára tűzoltókocsik jelentek meg a Bocskai utca hat és nyolc emeletes épületei közötti téren, amelyekből teljes harci díszbe öltözött tűzoltók ugráltak ki, s kezdték tömlőiket a tűzcsapokra csatlakoztatni. Közben az egyik épület hatodik emelete felé pedig gépezetes tolólétra kúszott egyre feljebb. A tűzoltóparancsnok rádióan adott utasításai nyomán a tűzoltók fűre igyekeztek tették dolgukat. Füst azonban sehol sem volt. A bármészködő járőrelők száma közben nőttön nőtt, s izgatottan kérdezték egymástól, hogy mi történt. Voltak olyan „jólérte-

sült” járőrelők, akik tudni vélték, hogy egy hatodik emeleti lakásban az ott-hon hagyott gyerekek gyufával játszottak, felgyújtották a lakást, s most a tűzoltók azon igyekeznek, hogy az erkélyen keresztül kimentsék őket. Szerencsére ebből semmi sem volt igaz, mert a halasi tűzoltók a „segítségükre” sietett kalocsai társakkal együtt csak tűzoltási gyakorlatot végeztek. Az ilyen gyakorlatok mindannyiunk megnyugtatósára szolgálnak, hogy nálunk a televízióban közel-múltban látott „Pokoli torony” című filmben látottak ne ismétlődhesse-
meg.

– kocsis –

Kistermelők figyelem!

A zsanai Egyetértés Mg. Tsz vállalkozókat keres Hevesi zöldségtermesztésre. Termőterületet és palántát a tsz biztosítja. Érdeklődni a főigazgatóvezetőnél, vagy a kiskunhalasi Dohánybe-váltó Üzemben. (x)

A Felsővárosi Általános Iskolában szabadtéri hangversenyt ad a Magyar Néphadsereg Kalocsai Fúvósze-nekara 1989. április 20-án 18 órakor.

Belépődíj 30 forint. A be-vételt az iskola tanszerek beszerzésére fordítja.

SZÚR Halason

A színészek és újság-írók rangadójára 1989. április 30-án délelőtt 10 órakor kerül sor a KAC sporttelepén.

A látványosnak ígér-kező mérkőzést vidám, zenés műsor fűszerezi.

A színészválogatott ke-rete: Komlós András, Ju-hász Jácint, Eperjes Ká-rolly, Zana József, Nem-scsák Károly, Hidvégi Mik-lós, Solymos Antal, Cs. Németh Lajos, Várkonyi András, Egressy Béni, Rudolf Péter, Juhász Attila, Zana Zoltán, Schelin-ger Gábor, Laklók Aladár, Papp János, Korog-nai Károly és Szóke Pál.

A Halasi Tükör csapata: Földi Lajos, Hámosi Zoltán, Hámosi Imre, dr. Hor-váth Róbert, Ladóczki Ist-ván, Oláh András, Ro-botka István, illetve meg-hívtuk riportalanyainkat is: Szabó Károly, Szaba-dos János, Kastják Já-nos, dr. Perényi Rezső, Rádi Zoltán, dr. Jeremiás Attila, Kiss László, Pintér Imre, Mészáros Tibor és Szóke Sándor.

még élek. Hogy én szoltam volna valamit akárkiről is a tanácson? Biztos hazudik aki mondta. A hentesekről tényleg nem. A zöld-séges maffiát csak a meséből ismerem. Na ne tessék már viccelni ezekkel a csúszópén-zekkel. Nem írtam én semmi féle papírost alá. Ja, hogy sokan meggazdagodtak az utóbbi időben? Hát ezt sem én vettem észre. Illetve nem nekem kellene észrevennem. Mondhatom? Ugyan már, ne tessék engem meggyanúsítani, hogy alternatív vagyok. Apám az volt. Egyetlen alternatív van most az ismeretségi körömben, az is a közleke-dőnkben levő villanykapcsoló. Na ugye, hogy rendes ember vagyok. Teccik látni? Akkor volna egy kérdésem. Nem írok újra Önnek csókolom, csak kérem, újfent és mély alázat-tal: – legyenek szívesek vigyék már valahova máshová a benzinkút melletti, mindig újra-éledő csimbumcirkuszt...

– nyil –

Kulturális ajánlat

(április 30-ig)

ÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Április 14-én 4 órakor: Piroška és a Farkas 2000-ben (magyar), 6 és 8 órakor: Amerikai gyilkosságok (amerikai).

15-16-án 4 órakor: Piroška és a Farkas 2000-ben (magyar), 6 és 8 órakor: Viharos hétfő (angol).

17-19-én 4 és 7 órakor: Barabás (olasz-amerikai).

20-23-án 4, 6 és 8 órakor: Szahara (amerikai).

24-én 4, 6 és 8 órakor: Az új földesúr (magyar).

25-29-én 4, 6 és 8 órakor: Krokodil Dundee II. (ausztrál).

30-án 4, 6 és 8 órakor: Ömen (amerikai).

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI HÁZ

Április 14-én 14 órakor: Dramatikus játszóház. 20 órakor: Diszkó.

15-én 15 órakor: 8/7-es klub. Kerékpáros kirándulás. 20 órakor: Diszkó.

21-én 8/7-es klub. Kirándulás Szeged-re. 18 órakor: Magányosok klubja.

24-én 18 órakor: Életreform-klub. Vegymentes kertészet. Parádi Andor biokertész előadása.

25-én 18 órakor: A Forrás-Új Tükör Klub és az MDF helyi szervezetének közös programja. „Münchenből napjaink-ig.” Vendég: Balczó András.

26-án 9 és 10.30 órakor: Óvodás bérlet. „A három kismalac.” A Vojtina Báb-együttes műsora.

28-án 16 órakor: 8/7-es klub. „Mit rejt a

könyvtár?” Vetélkedő a könyvtárban.

20 órakor: Diszkó.

29-én Magányosok Klubja. Kirándulás Kunfehértóra. 20 órakor: Diszkó.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Április 14-én 20 órakor: A Flobos-szonda Marsközben. Előadó: Balogh István csillagász. Helye: Csillagászati Observatórium.

20 órakor: A Betli-duó koncertje. „Lenn a Duna partján” és a „Terített Betli” című nagylemezeik élő bemutatója.

17-én 18 órakor: Szilády Áron Néptől-iskola. A demokrácia értelmezésének kérdése címmel előadást tart: Venczel József gimnáziumi tanár.

21-én 15 órakor: Fortélyos mester ártatlansága. A Szegedi Mini Színpad előadása. 18 órakor: Lara Saint John kanadai hegedűművész koncertje. 18 órakor: A Szilády Áron Néptől-iskola. Kiskunhalas közgazdasági helyzete. Előadó: Horty Sándor, a városi tanács osztályvezetője.

30-án 10 órakor: Halasi Szür. A budapesti színészválogatott mérkőzése a kiskunhalasi újságírók és riportalányok csapata ellen, vidám, zenés műsorral fűszerezve. A rendezvény helye: Kiskunhalasi AC sporttelepe.

JURINOVITS MIKLÓS ÜTTÖRŐHÁZ

Április 14-én: Nyílt szakköri napok.

20-án 14 órakor: Szomszédolás Jánoshalmára.

21-én 14.30 órakor: Orosz nyelvi kiej-

tési verseny.

22-én 16 órakor: Diszkó.

27-én 10 órakor: Csipkeházi óvodások az üttörőházban.

Július 25-től augusztus 3-ig angol-német nyelvi tábor lesz Kunfehértón, kezdőknek, haladóknak egyaránt. Részvételi díj: 2200 forint. Jelentkezni április 30-ig az üttörőházban lehet.

VASUTASOK MŰVELŐDÉSI HÁZA Videomoz

Április 14-én 18 órakor: Videóklub. 20 órakor: Conan a barbár (amerikai).

15-én 20 órakor: Hap ki do (hongkongi).

17-én 20 órakor: Meztelen ököl (amerikai).

18-án 20 órakor: Négy lovas (hongkongi).

19-én 20 órakor: Drakula grófnő (angol).

20-án 20 órakor: Rendőrség megköszöni (olasz).

21-én 20 órakor: Luxusbordély Párizsban (francia).

22-én 20 órakor: A három (olasz-francia-német).

24-én 20 órakor: Egy maréknyi dollárért (olasz).

25-én 20 órakor: Fekete farmer (amerikai).

26-án 20 órakor: Dákok (francia).

27-én 20 órakor: Karatező kobra viszatér (japán).

28-án 20 órakor: Leopard kommandó (francia).

HÍRTÜKÖR

Kontorás együttes néven, új népzeneke alakult a városban. Tagjai: Szabó Zoltán és Vas Lóránt primások, valamint Székely Tibor klarinétos.

☆☆☆

MDF-hír. Március 31-én az MDF helyi csoportja öttagú vezetőséget választott. Tagjai – dr. Nagy Lajos, Németh László, dr. Papp László, Tóth Zoltán és Vas Bend – mandátumát egy évben határozták meg. A szervezet kéri a város és környékének lakosságát, hogy feladataikban segítse őket. Fel kívánunk lépni a visszaélések és hibás döntések ellen, vállalva a lakosság és a kisebb közösségek érdekvédelmét. Levélcímük: Kiskunhalas 6401 Pf.: 93.

☆☆☆

Delicates helyett City Grill. A Kiskunhalasi ÁFÉSZ hamarosan átalakítja a városközpontban üzemelő Delicates boltját. A tervek szerint az év közepén a City Grill hálózattal keretben hívós és színvonalas gyorsbúfé nyílik a városház alatti üzlethelyiségben.

☆☆☆

Nyári tábor a termelők szövetkezetben. A Vörös Október Tsz és a Zala megyei KISZ Bizottság megállapodása alapján a nyáron 250 zalai középiskolás diák segíti a tsz-t a hibridkukorica címezési munkáiban. A diákok kéthetes turnusokban dolgoznak majd.

☆☆☆

Fiatalkokhoz! A KISZ VB. pályázati felhívással fordul hozzátok, adjatok javaslatot az újonnan alakult ifjúsági szövetség elnevezésére! Szeretnénk olyan nevet adni, ami tükrözi a tagság sokszínűségét: a városban és a környező vidéken élő diákok, dolgozók hovatartozását, és kifejezi a szervezet szövetségi jellegét, fiatalos lendületét, újító szándékát. A pályázatot bárki résztvehet, a már bejegyzett nevek nem szerepelhetnek. A pályázatot zárt borítékban, feladóval ellátva, április 29-ig a következő címre kérjük beküldeni: KISZ VB. Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. 6400. A pályázat nyertese egy hetet üdülhet Balatonakaliban, teljes ellátással. A második díj az ifjúsági szövetség ez évi összes rendezvényére ingyenes belépőjegy, harmadik díj 300 forintos ajándékutalvány. Az eredményhirdetés április 30-án lesz a piactéren megrendezésre kerülő majálison.

☆☆☆

Helyesbítés. Március 31-én megjelent lapunkban Volt egyszer egy KISZ című írásunk egyik mondata hibásan jelent meg. Sárkány László tanuló, felszólalásában nem visszaélt a tagság türelmével, hanem éppen ellenkezőleg, rövid, lényegre törő, jól megfogalmazott véleményt mondott. Az érdeklőitől elnézést kérünk.

☆☆☆

Családi üdülés olcsón. A Gózon István Művelődési Központ 1989. június 8-15-ig családi üdülőtáborot szervez a Balatonakaliban ifjúsági táborban. A táborozási díj (felnevelteknek 1100 Ft, gyermekeknek 800 Ft) magában foglalja az utazási, étkezési és egyéb költségeket. Jelentkezéseket, befizetéseket május 10-ig fogadjunk el. Részletes felvilágosítást ad Gregusné Modok Annamária a 22-350-es telefonon vagy személyesen a Bokányi D. u. 8. sz. alatt.

☆☆☆

Rákóczi túra. Április 21-24 között a II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskola tanulói emléktúrára vesznek részt. Az útvonal: Bors, Kassa, Munkács és Ungvár.

SAROKBA SZORÍTVA

Fohász

Csókolom, tessék már meghallgatni engemet! Jó, tudom aláírtam a Bős-Nagymaros elleni tiltakozó levelet de ez nem bűn. Ja, igen, hogy kételyeim vannak a világhiállítás kapcsolatban is? Jó, rendben, visszavonom, bár ilyen aláírásgyűjtőkkel még nem találkoztam. Nem, tessék elhinni nekem a Kosuth utcai butiksorhoz nincs közöm, én itt lakom az 53-as út mellett. Nem én fogom szagolni a zsíros lángosillatot. A sóstói telkek kiváltképpen nem érdekelnek, hisz nincs pénzem rá. Jaj ne tessék már mondani a városi közcéget, ahogy szoltam egy szót is. Biztos jó lesz, ha meg leszek szorulva. A kórház? Én nem szoltam egy szót sem az biztos. Nem vagyok érdekelve. Tetszik látni

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja Szerkeszti a szerkesztőbizottság

A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos

Felölös szerkesztő: Hámosi Zoltán

A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. – Telefon: 22-144

Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat

Felölös kiadó: Forgács Péter igazgató

Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében

Felölös vezető: Dr. Novok-Rostás László igazgató

ISSN 0239-0671